

عنوان مقاله:

واکاوی و ارزیابی ژئوپلیتیکی زمینه های واگرایی جمهوری اسلامی ایران و عراق (با تاکید بر پیامدهای امنیتی آن)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی بحرانهای ژئوپلیتیکی جهان اسلام (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ابوالفضل زمانی - دانشگاه خوارزمی تهران - دانشجوی کارشناسی ارشد

محسن زمانی - دانشگاه تهران - دانشجوی دکترای تخصصی

خلاصه مقاله:

در دنیایی که روند جهانی شدن در آن سرعت چشم گیری دارد روند منطقه گرایی بسیار با اهمیت است زیرا روابط درون منطقه ای می تواند تسهیل کننده ی روند جهانی شدن باشد. عراق به عنوان یک واقعیت پایدار با مجموعه ویژگی های ژئوپلیتیکی سرزمینی، قومی، مذهبی، فرهنگی واقتصادی، تعریف مشخصی در منافع ملی ایران داشته و جایگاه خاصی در سیاست خارجی ایران دارا می باشد. سرنگونی صدام زمینه حضور شیعیان و خروج آنها از انزوا فراهم ساخت، از آن زمان شیعیان در عرصه سیاسی اجتماعی به شدت فعال شده اند. این پژوهش با روشی توصیفی - تحلیلی در پی پاسخ گویی به این سوال است که: چه عوامل و زمینه های ژئوپلیتیکی سبب واگرایی جمهوری اسلامی ایران و عراق شده است که یافته های این پژوهش مهمترین این عوامل را 1. گسیختگی فضایی و جغرافیایی، 2. تفاوت های قومی و اندیشه های سیاسی 3. رقابت های قدرت های منطقه ای 4. ضعف و فقدان ساز و کارهای پیوند دهنده ی درون منطقه ای، بویژه در بعد اقتصادی و تجاری می داند. به نظر می رسد که ایران با در نظر گرفتن منافع ملی و با اتخاذ استراتژی کارآمد خواهد توانست تهدیدات را به فرصت ها تبدیل نماید.

کلمات کلیدی:

واگرایی، جمهوری اسلامی ایران، عراق، امنیت ملی، استراتژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584384>

